

единъ отъ тѣхъ кой какъвъ е: че *платъ тѣ* е станъжлъ отъ *коприна та*, а не *коприна та* отъ *платъ тѣ*, то можемъ ли каза че първий тѣ предметъ ще има сила надъ вторий тѣ, когато той отъ другий тѣ се е прѣкнжлъ и изработилъ?—Явно че не.

И тѣй, намѣсто да кажемъ: *платъ отъ коприна* (което често и тѣй се казва), то измѣняваме сѣмо окончание то *а* на предметъ тѣ *коприна* (производителъ тѣ) въ *енъ* и казваме: *коприненъ платъ*. Тукъ отъ тѣзи два предмета единий тѣ, който носеше име то *коприна*, иска да се покаже производителъ надъ другий тѣ, иска да опредѣли и посочи себе си за такъвъ надъ него, и това той постигна сѣмо тогазъ, когато промѣни окончание то на свое то име, когато прие друга една форма въ крайтъ си, така: *коприненъ*, отъ дѣто ще се нарече и *Прилагателно име*, защото ще служи вече за *опредѣление* при другий тѣ предметъ *платъ*; а ний треба да знайме, че всички думи които служжтъ за *опредѣление* при предмети, наричатъ се *Прилагателни*.

Да земемъ още други два предмета, други двѣ имена на сжщества: *Иванъ* и *конь*. Кого отъ тѣхъ треба да земемъ за господарь надъ другий тѣ, Иванъ ли, конь тѣ ли? Кой кого треба да владѣе, да себи, да-ли Иванъ конь тѣ или конь тѣ Иванъ? Разбира се че Иванъ ще наддѣлѣе конь тѣ. И тѣй име то *Иванъ* ще промѣни окончание то си *ъ* въ *овъ* за да се покаже и опредѣли съ туй че е владѣтель надъ *конь тѣ*, така:

Ивановъ конь. Име то *Ивановъ* ще се нарече име *Прилагателно*.